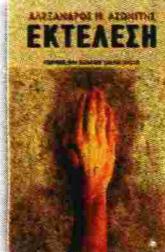

Τραυματική μισαλλοδοξία

Μια **ομαδική δολοφονία Τούρκων** στα Κατεχόμενα της Κύπρου από **ελληνικό χέρι** και ένα μυθιστόρημα που δεν μπορεί να **πιθασεύσει** τον **ανοικονόμπτο λόγο** του

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Μ. ΑΣΩΝΙΤΗΣ**
Εκτέλεση
Πένθος και
έξαρση. Βιβλίο
πρώτο

Εκδόσεις Πατάκη,
σελ. 493, τιμή
19,90 ευρώ

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

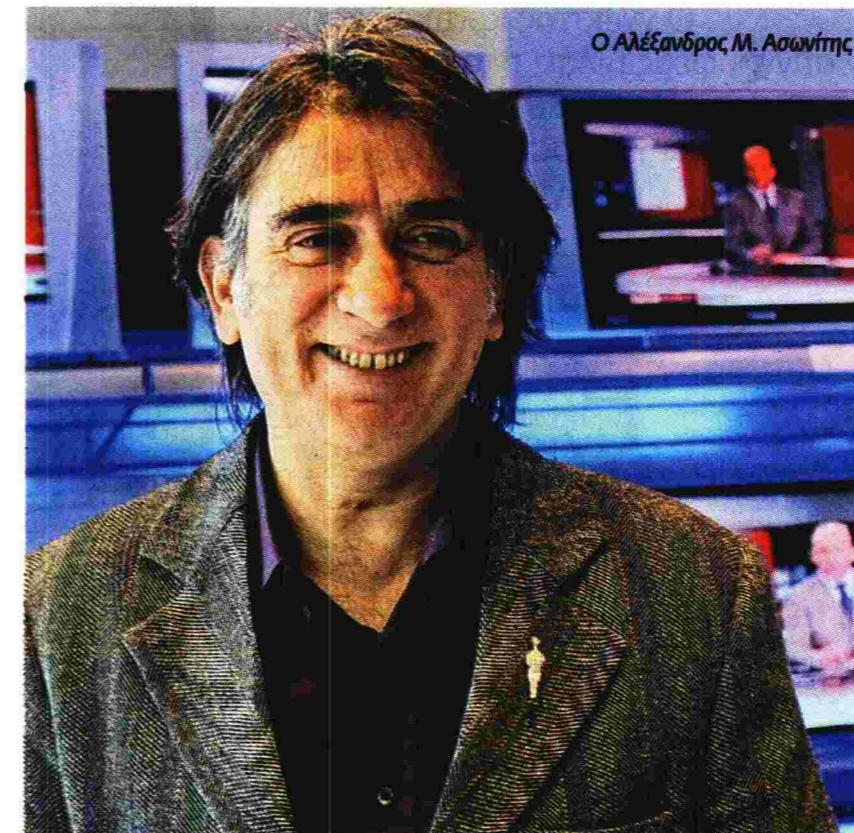
Ως πρώτο μέρος της τριλογίας «Πένθος και έξαρση» αναγγέλλεται το καινούργιο μυθιστόρημα του Αλέξανδρου Μ. Ασωνίτη, που διαδραματίζεται στην Κύπρο, στο Ρίο της Βραζιλίας και στο Δρομοκαΐτειο της Αθήνας. Στις 23 Ιουλίου του 1974, στο βραζιλιάνικο νησί Πακούετα, ο Διονύσος Ταλλανδιανός πληροφορείται τον άγριο σκοτώμα της οικογένειάς του κατά τη διάρκεια των τουρκικών βομβαρδισμών της Κύπρου. Δεκαετίες αργότερα, στις 17 Ιουλίου του 2011, στα Κατεχόμενα, βρίσκονται δολοφονημένα 94 παιδιά που έπεσαν θύματα απαγωγής λίγο νωρίτερα.

Πολύ γρήγορα, ο βραζιλιάνος επιχειρηματίας ξενοδοχείων Κάρολος Λόπες Εντίνιο Αλλβάρο παραδίδεται στις Αρχές ως ο εμπνευστής της ομαδικής δολοφονίας. Δεν είναι άλλος από τον Ταλλανδιανό, που έχει εφαρμόσει ένα δαιμόνιο σχέδιο εκδίκτησης, εξυφασμένο στη Βραζιλία, όπου ανατρέφει επί σειρά ετών έντεκα άλλα παιδιά, τα οποία άρπαξε πάλι από τα Κατεχόμενα, υπό το πρόσχημα της υιοθεσίας, για να τα μεγαλώσει ως Τούρκους έτοιμους να σφαγίσουν τους Ελληνες όταν θα έρθει η κατάλληλη ώρα, όπως συμβαίνει πολλά χρόνια μετά την

απαγωγή τους: με τη διαφορά πως οι σφαγιασθέντες τώρα είναι Τούρκοι και όχι Ελληνες. Ο Ταλλανδιανός έχει μάθει τα πάντα ανάποδα στα μέλη του μικρού στρατού του (μιλούν ελληνικά νομίζοντας ότι είναι τουρκικά και μισούν την τουρκική σημαία πιστεύοντας πως είναι ελληνική), και αυτό κάνει την εκδίκησή του ακόμα πιο τρομακτική.

Η Εκτέλεση είναι ένα εξωφρενικό βιβλίο: με εξωφρενικές ιδέες, εξωφρενική πλοκή, εξωφρενικούς χαρακτήρες, καθώς και εξωφρενικές επαναλήψεις. Ας έχουμε εν τούτοις κατά νουν πως αυτό που ονομάζει «έξαρση» ο συγγραφέας στον τίτλο της επερχόμενης τριλογίας του μοιάζει εν προκειμένω με προσπάθεια αναπαράστασης της διαταραχής του κεντρικού ήρωα, ο οποίος προχωρεί στην εγκληματική του πράξη εμφανώς παρακινημένος από τον ψυχωτικό του κόσμο. Μήπως, όμως, δεν βλέπουμε το ίδιο στο μυθιστόρημα *H συνείδηση της αιωνιότητας* (1995), όπου και η πορεία των πρωταγωνιστών προς το έγκλημα χωρίς κανένα κίνητρο; Ο Ασωνίτης ανεβοκατεβάζει συνεχώς την μπάρα που χωρίζει τη λογική από την κατάλυσή της, κατορθώνοντας, κόντρα στην αθεράπευτη έλλειψη οικονομίας, να μας μεταδώσει και στα δύο βιβλία του κάτι από το ρίγος του παρατεταμένου παραληρήματος.

Ο Ταλλανδιανός πάσχει από τραυματική μισαλλοδοξία, δεν είναι όμως ο έχαλλος ιδεολογικά ελληνολάτρης που αναλαμβάνει πρωτεύοντα ρόλο στο δεύτερο μυθιστόρημα του Ασωνίτη, το *Λάλον ύδωρ* (2002): μπαίνει, αντιθέτως, στο κέντρο μιας ιστορίας ζωντανής φρίκης, όπως στο *Γεια σου, τηλεόραση* (2006), όπου και μια τρομοκρατική ομάδα νάνων πουσκοτώνει τέσσερις τηλεστάρ δημοσιογράφους. Η τριτοπρόσωπη βεβαίως αφήγηση της Εκτέλεσης είναι γραμμένη σε ελεύθερο πλαίγιο λόγο, χωρίς να διασφαλίζει έτσι τη ζητούμενη απόσταση ανάμεσα στην αλήθεια του μυθιστορήματος και στη διασαλευμένη αλήθεια του ήρωα – αν και το γεγονός εξισορροπείται από τον Ταλλανδιανό Βήτα, τον υπαρχηγό του Διονύση Ταλλανδιανού, που κλείνεται στο Δρομοκαΐτειο μετά το έγκλημα στα Κατεχόμενα, προσπαθώντας

Ο Αλέξανδρος Μ. Ασωνίτης